כיתה ה' | אזרחות וחברה | שיעור 4 מתוך 5 | 45 דק' | מתאים לממלכתי ולממלכתי־דתי

ההמנון: התקווה

🎯 מטרות השיעור

- התלמידים יכירו את מילות ההמנון ואת כותבן
- התלמידים יבינו את המשמעות של מילים וביטויים בהמנון
- התלמידים יכירו את כללי הכבוד בעת שירת ההמנון

📖 הסבר למורה

המנון הוא שיר רשמי של מדינה, ששרים בטקסים ובאירועים חשובים. ההמנון של ישראל הוא "התקווה", ומילותיו מבוססות על שיר שכתב נפתלי הרץ אימבר. ההמנון מתאר את הגעגוע של העם היהודי לציון ואת התקווה "להיות עם חופשי בארצנו". "ציון" הוא שם נוסף לירושלים ולארץ ישראל, ו"פאתי מזרח" הם צד מזרח, הכיוון שבו נמצאת ארץ ישראל ביחס לרוב ארצות הגולה באירופה. בשעת שירת ההמנון נוהגים לעמוד בשקט ובכבוד.

👩‍🏫 פעילות בכיתה

1. שרים או משמיעים את ההמנון כשהכיתה עומדת.
2. קוראים את המילים מהלוח, ומסמנים מילים קשות: לבב, הומייה, פאתי, צופייה.
3. בזוגות: כותבים כל שורה "במילים שלנו".
4. דיון: על איזו תקווה מדובר בהמנון? למה דווקא המילה "תקווה"?

💡 הערות למורה

כדאי להסביר שהמילה "הומייה" פירושה מתרגשת או משתוקקת, ו"צופייה" פירושה מסתכלת. למתקשים: לעבוד על בית אחד בלבד. למתקדמים: לחקור מתי שרים את ההמנון ולהכין רשימה של טקסים.

📝 בדף העבודה

התקווה: 9 תרגילים, ומחוון מלא בעמוד השני.

מקורות

- התקווה, מילות ההמנון (ויקיטקסט)

מחוון למורה

מחוון: התקווה

1. לב.
2. מזרח ("ולפאתי מזרח קדימה").
3. שם נוסף לירושלים ולארץ ישראל.
4. חופשי.
5. וירושלים.
6. נפתלי הרץ אימבר.
7. אלפיים שנה ("התקווה בת שנות אלפיים").
8. עומדים בשקט ובכבוד.
9. התקווה של העם היהודי לחיות כעם חופשי בארצו, בארץ ישראל ובירושלים.